

Sygn. akt IV P 186/16

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Puławach IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Gałkowska

Ławnicy: Krzysztof Jedut, Stanisław Kędziora

Protokolant st. sekr. sądowy Agnieszka Rzepkowska

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2017 r. w Puławach

sprawy z powództwa M. W.

przeciwko (...) Centrum Medyczne Spółka z o. o. z siedzibą w S.

o odszkodowanie za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę

I. oddała powództwo;

II. nie obciąża powoda kosztami procesu.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 9 września 2016r. powód M. W. wnosił o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę dokonanego jemu przez (...) Centrum Medyczne Sp. z o.o. Szpital (...) w R. za bezskuteczne.

Na rozprawie w dniu 9 grudnia 2016r. powód zmodyfikował swoje roszczenie i domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego (...) Centrum Medyczne Sp. z o.o. z siedzibą w S. odszkodowania w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia za niezgodne z prawem wypowiedzenie jemu umowy o pracę.

Pozwany (...) Centrum Medyczne Sp. z o.o. z siedzibą w S. powództwa nie uznawał i wnosił o jego oddalenie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. W. zatrudniony był w pozwanym (...) Centrum Medyczne Sp. z o.o. z siedzibą w S. od 1 marca 2010r., z tym, że w okresie od 1 marca 2010r. do 31 maja 2013r. pracował w (...) Klinika Sp. z o.o. i został przejęty z dniem 1 czerwca 2013r. przez pozwaną spółkę (akta osobowe, odpis z KRS k.35-36).

Powód został zatrudniony na stanowisku portiera, wykonywał swoją pracę poza oddziałami szpitalnymi, ale od września 2014r. przeniesiony został do wykonywania prac na oddział chirurgii (zeznania powoda słuchanego w trybie art. 299 kpc k., zeznania świadków: W. K. k.83v, A. W. k.83v-84). W tamtym czasie pozostałe osoby dotąd wykonujące, tak jak powód, prace portierów zakończyły umowy o pracę i rozpoczęły wykonywanie pracy portierów w ramach umów cywilnoprawnych (zeznania świadka A. S. k.84-8). Na oddziale chirurgii powód wykonywał prace polegające na sprzątaniu powierzchni płaskich na oddziale, wynoszeniu odpadów i brudnej bielizny, pomocy przy pacjentach,

przy ich transporcie (zeznania świadków: W. K. i A. W.). Portierzy w Szpitalu w R. pomagają przy transporcie chorych, pomagają pielęgniarce gdy np. pacjent jest ciężki, sprzątaję pomieszczenia, wynoszą odpady, zbierają brudną bieliznę (zeznania świadków: A. S., W. K. i A. W.).

W momencie przejęcia Szpitala (...) w R. przez pozwaną spółkę, Szpital wykazywał duże straty, straty te dalej były i zarząd spółki postanowił sukcesywnie przeprowadzić reorganizację polegającą na dokonaniu zmian organizacyjnych w postaci zwolnień pracowników (zeznania świadków: J. N. k.30-34, A. P. k.98v-99). Pozwana spółka, oprócz Szpitala w R. prowadzi także Szpital w R. (zeznania świadków: J. N., A. P.).

Bilans pozwanej spółki za rok 2016 jest obecnie w trakcie badania przez biegłego rewidenta (zeznania świadka A. P., k.24-27).

W roku 2016r. pozwany pracodawca przeprowadzał w Szpitalu w R. zwolnienia pracowników w związku z restrukturyzacją i redukcją zatrudnienia (zeznania świadka A. S. k.84-84v).

W dniu 2 września 2017r. powodowi wręczono pismo wypowiedające jemu stosunek pracy za trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia, a jako przyczynę wpisano: likwidacja stanowiska pracy (k.4, akta osobowe). Jednocześnie powoda zwolniono z obowiązku świadczenia pracy do końca trwania okresu wypowiedzenia (k.5, akta osobowe).

Wynagrodzenie powoda stanowiło kwotę 1850 zł (k.18).

Stosunek pracy łączący strony rozwiązał się z dniem 31 grudnia 2016r. (bezsporne).

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Roszczenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie podnieść należy, że wypowiedzenie umowy o pracę jest jednym ze sposobów zakończenia trwania stosunku pracy, w sytuacji, gdy jedna ze stron nie chce kontynuować tego stosunku pracy. Jak wynika z treści pisma wypowiedającego powodowi umowę pracę, wyłączną przyczyną podjęcia przez pracodawcę decyzji o wypowiedzeniu jemu stosunku pracy była likwidacja stanowiska pracy, a więc przyczyny nie dotyczące pracownika. Wobec tego podstawą prawną przedmiotowego wypowiedzenia jest art. 1 ust 1 i art. 10 ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy (Dz.U. z 2015r. poz.192 ze zm).

Zauważyć w tym miejscu należy, iż zgodnie z ustalonymi poglądami orzecznictwa w tym zakresie, kwestia, czy występuje potrzeba dokonania przez pracodawcę zmian organizacyjnych, należy do autonomii zarządczej pracodawcy i nie podlega ocenie sądu. Pracodawca ma więc bezwzględne prawo, aby podejmować takie decyzje, które w jego ocenie, jako prowadzącego i zarządzającego zakładem pracy, są właściwe mając na uwadze dobro zakładu pracy i pozwany pracodawca właśnie uznał, iż należy dokonać restrukturyzacji dotychczasowego zatrudnienia i zmian organizacyjnych, w tym likwidacji wszystkich stanowisk portierów.

Powód nie kwestionuje faktu, że w Szpitalu w R. przeprowadzana jest restrukturyzacja, a tylko uważa, że wskazanie jemu w treści wypowiedzenia jako przyczynę- likwidacja stanowiska pracy nie jest uzasadnione, ponieważ wpisana w treści tego wypowiedzenia umowa zawarta w dniu 31 grudnia 2011r. była umową o pracę zawartą na stanowisko portiera, a on faktycznie pracował jako salowy na oddziale chirurgii. Jednakże, w ocenie sądu, powód nie ma racji. Z zeznań świadków: W. K. i A. W. wynika, iż faktycznie powód przydzielony był ostatecznie do oddziału chirurgii i wykonywał tam czynności polegające na sprzątaniu powierzchni płaskich na oddziale, wynoszeniu odpadów i brudnej bielizny, pomocy przy pacjentach, przy ich transporcie. Jak wynika zaś z zeznań świadków: A. S. i W. K., zakres obowiązków wykonywanych faktycznie przez powoda na oddziale chirurgii i zakres obowiązków portierów wykonujących w Szpitalu w R. pracę w ramach umów cywilnoprawnych był bardzo podobny, bo portierzy, podobnie jak powód, pomagają przy transporcie chorych, pomagają pielęgniarce gdy np. pacjent jest ciężki, sprzątaję pomieszczenia, wynoszą odpady, zbierają brudną bieliznę. Zatem stwierdzić należy, że faktycznie powód nadal pracował na stanowisku takim jak wynika z umowy o pracę tj. stanowisku portiera, a tylko przydzielony był do

wykonywania prac, które nie różniły się od pracy wykonywanych przez portierów, na oddziale chirurgii, jak też i te prace nie różniły się zasadniczo od prac wykonywanych przez salowe, jako że czynności wykonywane w Szpitalu w R. przez salowe i portierów – jak zeznała A. S., zatrudniona jako referent ds. osobowych w dziale kadr, są pokrewne. Świadek ta zeznała też, że wszyscy portierzy, poza powodem, od momentu przejścia prowadzenia Szpitala przez pozwaną spółkę pracowali w ramach umów cywilnoprawnych, a powód wtedy został przeniesiony na oddział, lecz dalej czynności które wykonywał charakterystyczne były dla stanowiska portiera, jak i stanowisk salowych. Pamiętać też należy, że powód- jak zeznała A. S., był jedynym mężczyzną zatrudnionym na oddziale wykonującym prace charakterystyczne dla stanowiska salowej i portiera.

Zatem uznać należy, że wypowiedzenie, które zostało dokonane wobec powoda dotyczyło stanowiska pracy zajmowanego przez niego przez cały okres zatrudnienia tj. stanowiska portiera, a stanowiska te w szpitalu zostały zlikwidowane, co jest bezsporne.

Wobec tego i na podstawie art. 45 kp i art. 12 ustawy z dnia 13 marca 2003r. sąd orzekł jak w sentencji.

O kosztach procesu sąd orzekł w oparciu o przepis art. 102 kpc, który to przepis ustanawia zasadę słuszności, będącą odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Do okoliczności branych pod uwagę przez sąd, przy ocenie przesłanek zastosowania dyspozycji omawianego przepisu, zaliczyć można nie tylko te związane z samym przebiegiem postępowania, ale również dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony. Za trafny należy uznać pogląd, iż sama sytuacja ekonomiczna strony przegrywającej, nawet tak niekorzystna, że strona bez uszczerbku dla utrzymania własnego i członków rodziny nie byłaby w stanie ponieść kosztów, nie stanowi podstawy zwolnienia - na podstawie art. 102 k.p.c. - od obowiązku zwrotu kosztów przeciwnikowi, chyba że na rzecz tej strony przemawiają dalsze szczególne okoliczności, które same mogłyby być niewystarczające, lecz łącznie z trudną sytuacją ekonomiczną wyczerpują znamiona wypadku szczególnie uzasadnionego. Taka właśnie sytuacja zaistniała w okolicznościach niniejszej sprawy. Powód bowiem, oprócz tego, że przestał być pracownikiem pozwanego, to także decydując się na dochodzenie swoich praw na drodze sądowej, niewątpliwie był subiektywnie przekonany o zasadności swego roszczenia i obciążanie jego kosztami procesu stanowiłoby dla niego znaczną dolegliwość.